

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra VILHELM VANGS STUDENTERAAR (1894)

Citation: Schandorph, Sophus: "Vilhelm Vangs Studenteraar - Frigjort. - 1905", i Schandorph, Sophus: *Vilhelm Vangs Studenteraar - Frigjort. - 1905*, 1904-05, s. 154. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schandorph08-shoot-idm140271717365632/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Vilhelm Vangs Studenteraar - Frigjort. - 1905

— Hør nu, min Dreng! Har Du ikke følt den Ærgerrighed i Dig, som higer mod Indflydelse, eller om Du vil, mod en Magtstilling?

Sønnen saa sin Fader fast i Øjnene og sagde resolut:

— Nej, aldrig.

— Him — saa-aa? Ja, jeg har jo tænkt mig det. Ja, det er kun juridiske Kandidater, som i dette Land kan naa en Magtstilling, og Du vil faa Formue nok, til at Du kan sætte Dig i saa megen Respekt, at Du kan komme frem uden at behøve at krybe. Men Du faar ikke Formue nok til at leve som æstheriserende Ironiker, som jo vilde være det morsomste for et godt Hoved i dette Land. Kommercielle eller industrielle Baner er jeg sikker paa, at Du ikke føler Dig dragen til, og det er jeg glad over. Jeg har en naturlig Aversion for Matadorer paa de Gebeter . . . Men den gejstlige Vej, da? . . . Ja le kun, men hør, hvad jeg mener. Religion er lige saa nødvendig for Samfundets Organisation som f. Eks. Følelsesnerverne for Individets. En Præst, der er gennemdannet og forstaar at udskille Religionens Kærne fra dens Skal, vilde i vor Tid fremhjelpe Humanismens Sag. Mynster var sin Tids Mand. Han blev desværre dum eller rettere snusfornuftig med Alderen og brugte med Fiffighed sin Bispekaabes Fløjelsmave som Stødpude mod Kierkegaard, som først, da Manden under Fløjlet var død, vovede at støde til. Gad Du ikke studere Theologi, min Dreng?

— Nej, svarede Sønnen.

— I hvilket Studium tænker Du at træffe de blødeste Skaller og den sødeste Kærne?

— I Kunsthistorien f. Eks.

Konferensraaden studsede lidt og spurgte:

— Hør Vilhelm, er det nu mere end en Flyvegrille? Tror Du ikke, at dens Studium kræver Granskning af Dokumenter og Tekster lige saa tørre og sterile som Lovparagrafer og Domme?

— Jo, det véd jeg. Men Kunsten er Livets prægtigste Fest, staar for mig som Aandens Blomst. Jeg skal ikke skræmmes tilbage for, hvad Du kalder sterile Dokumenter og Tekster. Det er Portene til en Festsal, hvor alt straal og funkler i Lys og Farve, eller til mørke Haller, igennem hvis Sprækker Lysét sniger sig og spiller i underlig Mystik, som profeterer dets Sejr.

— Død og Pine? Jeg kan mærke, at Du i Din Prosa danner Dig efter de bedste Mønstre ligesom Hr. Zierlich i sine Vers til